

На основу члана 48 став 1, Закона о државној управи („Службени гласник РС“ бр.79/05 и 101/07) а у вези чланова 122, 124, 128 и 130 Закона о ветеринарству („Службени гласник РС”, број 91/05), доносим

ИНСТРУКЦИЈУ
О НАЧИНУ ПОСТУПАЊА ПРИЛИКОМ НЕКОМЕРЦИЈАЛНОГ УВОЗА
ПАСА И МАЧАКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

1. Овом инструкцијом се усмерава организација и начин рада запослених у Управи за ветерину приликом некомерцијалног увоза паса и мачака у Републику Србију.

2. Поједини изрази употребљени у овој инструкцији имају следеће значење:

„**Некомерцијални увоз**“ јесте увоз највише 5 паса или мачака (у даљем тексту: *животиње*) који нису намењени за продају или било какав њихов пренос на трећа лица и који се, приликом увоза, налазе у пратњи власника или држаоца;

„**Земље које се налазе на листи**“ јесу земље са повољном ситуацијом у вези беснила.

„**Листа**“ јесте ажурирани списак земаља са повољном ситуацијом у вези беснила која је део Уредбе ЕС/998/2003 која се односи на некомерционално кретање кућних љубимаца у Европској Заједници;

„**Министарство**“ јесте Управа за ветерину као надлежни орган;

3. Уколико се земља порекла животиња налази на листи, Министарство издаје дозволу за некомерцијални увоз у Републику Србију, са назнаком без обавезе карантинирања након увоза.

Приликом увоза, животиње мора да прати међународна ветеринарска потврда (сертификат) или пасош у којем се потврђује да су:

а) трајно обележене микрочипом који испуњава ISO стандард 11784 и 11785 или јасно видљивим тетовир бројем;

б) вакцинисане против беснила регистрованом инактивисаном вакцином која садржи најмање једну антигенску јединицу по дози (WHO стандард) ако се ради о животињи старијој од 3 месеца. У случају прве вакцинације против беснила мора да протекне 21 дан да би животиње могле да се увезу. Вакцинација и ревакцинација животиња морају да буду урађене у складу са упутством произвођача вакцине.

4. Животиње које се увозе из земље порекла која се налази на листи, а млађе су од 3 месеца и нису вакцинисане против беснила, могу се увести:

а) уколико се на основу приложене документације може утврдити да од рођења нису мењале боравиште и нису биле у контакту са дивљим животињама које су могле бити инфициране беснилом или

б) ако се увозе заједно са мајком од које још увек зависе.

5. Уколико се земља порекла животиње не налази на листи, Министарство издаје дозволу за некомерцијални увоз у Републику Србију, са назнаком без обавезе карантинирања након увоза.

Приликом увоза, животиње мора да прати међународна ветеринарска потврда (сертификат) у којој је, осим података наведених у тачки 3. ове Инструкције, неопходно да буде потврђено и да:

а) нису показивале клиничке знаке беснила у периоду од 48 часова пре путовања,
б) су биле подвргнуте тестирању серума крви на висину титра специфичних неутрализирајућих антитела против вируса беснила и то са граничним титром од најмање 0.5 IU/мл у лабораторији која је овлашћена од стране Европске Уније. Тестирање мора да буде обављено најмање 30 дана након вакцинације и три месеца пре увоза. Тестирање се не мора понављати ако су животиње биле ревакцинисане у складу са подтачком б) тачке 3 ове Инструкције.

6. О некомерцијалном увозу животиња води се евиденција у надлежној служби Министарства (Одељењу за граничну ветеринарску инспекцију) и о томе обавештава Одељење за међународни промет и сертификацију на месечном нивоу и то најкасније до 15.-ог дана у месецу за претходни месец.

7. Листа, која се ажурира од стране Европске Уније у оквиру Уредбе ЕС/998/2003, редовно се прати и ажурира од стране Министарства (Одељење за здравствену заштиту, добробит и следљивост животиња) и она чини саставни део Инструкције.

8. Одредбе ове инструкције ће се примењивати до доношења прописа који ће регулисати услове за некомерционално кретање кућних љубимаца.

9. Ова инструкција ће се примењивати од дана објављивања на сајту Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије.

10. Инструкцију објавити и на огласној табли Управе за ветерину.

Број: 323-02-02269/1/2010-05

ДИРЕКТОР

У Београду 24.03.2010. године

др Зоран Мићовић

Прилог

**ЛИСТА ЗЕМАЉА СА ПОВОЉНОМ СИТУАЦИЈОМ У ВЕЗИ БЕСНИЈА
(у складу са Уредбом ЕС/998/2003 Европске заједнице)**

1. ДРЖАВЕ ЧЛАНИЦЕ ЕУ
2. АНДОРА
3. ШВАЈЦАРСКА
4. ХРВАТСКА
5. ИСЛАНД
6. ЛИХТЕНШТАЈН
7. МОНАКО
8. НОРВЕШКА
9. САН МАРИНО
10. ВАТИКАН
11. АСЕНШН ОСТРВО (ASCENSION ISLAND)
12. УЈЕДИЊЕНИ АРАПСКИ ЕМИРАТИ
13. АНТИГВА И БАРБУДА
14. ХОЛАНДСКИ АНТИЛИ
15. АРГЕНТИНА
16. АУСТРАЛИЈА
17. АРУБА
18. БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
19. БАРБАДОС
20. БАХРЕИН
21. БЕРМУДА
22. БЕЛОРУСИЈА
23. КАНАДА
24. ЧИЛЕ
25. ФИЦИ
26. ФОКЛАНДСКА ОСТРВА
27. ХОНГ КОНГ
28. ЈАМАЈКА
29. ЈАПАН
30. СЕНТ КИТС И НЕВИС (SAINT KITTS AND NEVIS)
31. КАЈМАНСКА ОСТРВА
32. СВЕТА ЛУЦИЈА
33. МОНСЕРАТ
34. МАУРИЦИЈУС
35. МЕКСИКО
36. МАЛЕЗИЈА
37. НОВА КАЛЕДОНИЈА

38. НОВИ ЗЕЛАНД
39. ФРАНЦУСКА ПОЛИНЕЗИЈА
40. СЕНТ ПЈЕР И МИКЕЛОН
41. РУСИЈА
42. СИНГАПУР
43. СЕНТ ХЕЛЕН
44. ТРИНИДАД И ТОБАГО
45. ТАЈВАН
46. СЈЕДИЊЕНЕ АМЕРИЧКЕ ДРЖАВЕ
47. СЕНТ ВИНСЕНТ И ГРЕНАНДИНИ
48. БРИТАНСКА ДЕВИЧАНСКА ОСТРВА
49. ВАНУАТУ
50. ВАЛИС И ФУТУНА
51. МАЈОТ